

Ο πονηρότατ' βαλανεύς, ὁ πόσι
Κρατῆσι κυκησιτέφρου,
Ψυδονίξ τε κονίας,
Καὶ Κιμωλίας γῆς
Χρόνον ἐνδύσσει. εἰδὼς ὅτ' αὖδ', ἐκ
Εἰρυνικός ἐστ', ἵνα μή ποτε καὶ -
ποδύθῃ μεθύων, ἀ -
νὼ ξύλα βαδίζων.

Σχόλια. Ο πόσι κρατῆσι. [δέν εἰπὲν πόσι κρατού -
σι γῆς, ἐκ εἰπεν, ἀλλ' ἐπ' ὧν γεν, ὅσα παρέχετο βαλανεύς
λουομένοις σμύγματα.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Κυκησιτέφρου. [Σ. κυκησιτέφρου, βα -
ραθούσης πλὴν τέφραν. δ' κυκώσης τέφραν μεμιγμένην πρὸς
νίτρον. ἢ δὲ γῆ Κιμωλία λευκή.

Σχόλια. Καὶ Κιμωλίας γῆς. [μία τῆς Κυκλάδων νή -
σων αὐτῇ Κιμωλία νήροποδός γῆ ἐξ ἧς τὸ νίτρον. ἢ τῆς

A Sceleratior omnibus ipse aliis,
Quicunque lauant cinerem;
Lixivium quoque parant
E nitro atque creta:
Modicum terei hic tempus. Sed et hoc
Quia scit, paci haud sudet, ut ne aliquan -
do ebrius spoliatur,
Ambulans sine ligno.

B ἐρυθρὸν τ' ἰωνίας ἀκρωτήριον, φέρων ἄμμιον συστεινύ.
τ' οὐὼ Κλειθύλῳ, ἐν τοιαύτῳ ἡδὲ λέγ. ὡς περ εἰ ἐλεγε,
πονηρότατός ἐστι πάσης τ' γῆς, ὁ πόσις οἱ βαλανεύς κρα -
τῆσι, Κιμωλίας καὶ τέφρας, καὶ τοιαύτης λοιπῆς. Οὐκ εἰ -
ρυνικός, [ἐκ ἡσυχίας, ἀλλ' ὅτι ἐνοπλος. εἰδὼς δὲ φησι (αὖ -
δε, ποροσποιεῖτο πορόφασιν καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισοῖ) αὖ -
δὲ τῆς πολιτῆς. διὸ καὶ βακχεῖαν ἔχων περιφέρει, δι' ἧς
ἡμῶς τὸ πρὸς ἐπερχομένους αὐτῷ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ

ἐκ σίχων κ.

Πολλάνης γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονημένη
ταύτ', ἐς τε τῆς πολιτῆς αὐτῆς καλὰς τε καὶ -
χαδοῖς,
Εἰς τε ἔρχετον νόμισμα, καὶ τὸ καμνὸν χρυσίον.
Οὐτε γὰρ οὕτως εἶσιν ἐκ κεκλιβδὸν ἀνδράσι,
Αλλὰ καλλίστοις ἀπαίων ὡς δοκεῖ νομισμά -
των,
Καὶ μόνοις ὁρθῶς κοπέεισι, καὶ πεκωδωνισμένοις,
Εν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις παντα -
χού,
Χερσὶν ἔδεν, ἀλλὰ τοῖς τοῖς πονηροῖς χαλ -
κοῖς,
Χθές τε καὶ παρὶν κοπέεισι πρὸς καλίστῳ κόμ -
ματι.
Τῶν πολιτῶν τ' οἱ μὲν ἴσμεν ἀγρυεῖς καὶ σὺ -
φρονες
Ἀνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλοὺς τε καὶ -
χαδοῖς
Καὶ τεαφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χροῖς καὶ
μυστικῇ,
Περσὶ καὶ μελῇ. τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ Περ -
ρίαις,
Καὶ πονηροῖς καὶ πονηροῖς, εἰς ἅπαντα χρώματα,
Τσατοῖς ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις παρὶν
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν ἐμὴν ῥαδίως ἐχρήσατ' αὖ.
Αλλὰ καὶ νῦν ὁ νόμος μετὰ βαλόντες αὐτὸν ἔσποις,
Χρηστέ τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις, καὶ κατορθώσασιν γὰρ
Εὐλόγον, καὶ πὶ σφαλῆτ'. ὅς αὖτις γοῦν τοῦ
ξύλου
Ὡς πὶ καὶ πάχνητε, πάχνητε τοῖς τοῖς δοκῆσετε.

Σχόλια. Πολλάνης ἡμῖν ἔδοξε. [τὸ ἀντεπέρρημα
ἴσμεν καὶ πάντα πρὸς ὀπίρρηματι, ἐκ σίχων κ. τροχαῖ -
κῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν συγκείμενον, ὡς ὁ λε -

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ

vers. 10.

Sed nobis visa est haec Res. aequis ac bonis
Civibus uti eodem, quo nummis veteribus
et novis,
Utitur modo. Neque enim hos, qui plumbei non
sunt, sed hos,
Qui sunt omnium optimi, negligit haec nostra
civitas.
Nam solis probe cussis, probeque tinnientibus,
Nunc passim locorum, et apud Gracos, apudque
Barbaros
Omnino non utitur, sed improbis et ferreis,
Qui nuper et heri sunt procusi, nota quae pessima;
E Idem et civium, quos scimus ingenuos et sobrios,
Et viros iustos, et honestos, et frugi, et per
quam probos,
In palaestra exercitatos, in choris, in Musica,
Hos expellimus: ferreis autem et peregrinis, et
malis
Et malo genere natis, servis quoque ad omnia utimur:
F Qui quidem postremo advenierunt: quibus an -
te hac civitas
Ne quidem usa fuisset temere ac facile pro un -
guentariis.
At nunc saltem, o stolidi, mores hos mutate per -
ditos,
Et bonis utimini denuo viris facientibus
Namque officium, etsi quid peccetis forte, excusabile
Erit: a ligno enim pulcro etsi quid patiamini: ta -
men
Non in honesta pati sapientibus. videbimini viris.

λευτάτος ἡ τὴν καὶ πάχνητε, πάχνητε τοῖς τοῖς δοκῆσετε.
ὅτι πρὸς τέλει διπλὴν ἐξ ὧν νενεμήσα. τὸ δὲ ἐ -
ξῆς, τὸ αὐτὸ πρὸς ὧν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς
τῶν ἀν -